Σκίρον, τόπος Ἀθήνησιν ἐφ' οὗ οἱ μάντεις ἐκαθέζοντο. καὶ Σκιράδος Ἀθηνᾶς ἱερόν. καὶ ἡ ἑορτὴ Σκίρα.
οὕτως Φερεκράτης. Σκίρος, ἑορτή τις ἀγομένη τῇ Ἀθηνᾷ ὅτι σκιάδειον [illegible] ἐν ἀκμῇ τοῦ καύματος κε-
Reliq. ut in Suid. in. v. Σκῖρις. Σκιροφόρια, ὄνομα ἑορτῆς. Σκιροφοριών, μὴν Ἀθηναίων ιβ΄ ὀνομασ- [ἐφθο τίζον]
θεὶς ἀπὸ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς. Σκίτων, ἀσθενής. οὐδενὸς ἄξιος οὕτως Φερεκράτης. Σκιωρεῖται, λόχος ἀνδρῶν
ἑξακοσίων Ἀρκαδικός, ὁ ἀρχόμενός τε ἐν τοῖς πολεμίοις, καὶ τελευταῖος ἀναχωρῶν. Σκληραύχενας, ἀκαμπεῖς
Σκλήφρον, τὸν κατεσκληκότα τὴν ἰδέαν. Σκληφρός, ὁ σκληρὸς καὶ λαραβηκῶς. ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν δυνάμενος
Σκνίψ, ζῷον κωνωπῶδες. Σκνὶψ ἐκ χώρας, ἐπὶ τῶν ταχὺ μεταπηδώντων ἡ παροιμία. Ἐστὶ γὰρ ὁ
σκνὶψ ζῷον μακρὸν ξυλοφάγον. Σκόθης, διάβολος. Σκοῖδος, ταμίας καὶ διοικητής. Μακεδονικὸν
δὲ τὸ ὄνομα. διόπερ Μένανδρος ἐν Κιθαριστῇ Σκοῖδον Διόνυσον λέγει. Σκολιόν, ἡ παροίνιος ᾠδή
ὡς μὲν Reliq. ut in Suida. Σκόλοψ, ξύλον ὀξύ. καὶ οἱ τῶν φοινίκων. Σκολύθρια, ὑποπόδια
Σκολύθρον, σκιμπόδιον καὶ ἀνελεύθερον. Σκομβρίζει, γογγύζει. Σκομβρίσαι, παρὰ Ἴωβα ἐν βαθυ-
ρᾶς λέξεως παιδιᾶς ἀσελγοῦς εἶδος. Ἀποδίδοται δὲ καὶ κατὰ τὸ ἦτρον πλατεῖ τῷ ποδὶ πλήσσοντος ὡς
ψόφον ἐργάσασθαι. Σκονδύλλε, τονθόρυζε. Σκόνυζαν, καὶ χρὴ τοῦ σκόνυζαν λέγουσι. Φερεκράτης.
ἄρχει μιᾶς κονύζα καὶ θύμων δύο. Σκοπέλῳ ὑψηλῷ τόπῳ.
πᾶν. Ἀριστοφάνης. Σκοπιά, ὑψηλὸς τόπος. Σκοπὴν καὶ σκοπιὰν λέγουσιν. Καὶ σκο-
πιάζων, σκοπῶν, ἀποβλέπων. Σκοπιωρεύματα, φυλακ-
τικῶς σκοποῦσιν ἀπὸ μετεώρου. Σκοπόν, τύπον ᾧ στοχοῦσιν καὶ ἀκολουθοῦσιν. Σκοπός, σχῆμα ὀρχηστι-
κόν. Οὕτως Εὔπολις. Σκοπός, κατάσκοπός τις καὶ ἔφορος καὶ ἀποσκοπῶν τὰ πόρρω. Σκοπός, σχῆμα ὀρχηστι-
εἰς ἐρημίαν πέμπει ἢ χλευάζει. Σκορακίζειν, οἷον ἐς κόρακας ἀποπέμπειν. Σκορακίζειν
καὶ τὸ οἰμώζειν, ἀπὸ τοῦ οἴμοι. Σκορακίζονται, ὑβρίζονται, καὶ σκρίπτονται. Ἀπὸ τούτου παροιμίας εἴρηται, ὡς
φοιμίας τῆς ἐς κόρακας. Σκορακισμός, ὕβρις. προπηλακισμός. Πεποίηται δὲ ἀπὸ τῆς πα-
τείνειν τὰ μέλη μετὰ τοῦ χασμᾶσθαι διακλώμενον. Σκορδινᾶσθαι τὸ παρὰ φύσιν ἀπο-
δινῶμαι. πέρδομαι. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι. στένω. κέχηνα. Σκορ-
Σκοτοδινιᾷ, σκοτοῦται μετὰ σκότους ὀφθαλμὸν συστρέφει, ὀξεῖαν, ἰλιγγιᾷ. Σκοτο-
μήνη, νὺξ ἀσέληνος. Σκότος, καὶ σκότον, ἑκατέρως. Οὕτως Ἀμειψίας. Σκυβαλίζεται, ἀποδοκι-
μάζεται. ἀτιμάζεται. Σκυθικαί, εἶδός τι ὑποδήματός ἐστιν ὡς Ἀλκαῖος ἐν ἢ Σκυθικαῖς ἀπο-
δησάμενος. Σκυθρός, αὐθέκαστος. αὐστηρός. Μένανδρος, ἐγὼ δ' ἄγροικος ἐργάτης σκυθρός.
πικρός. φειδωλός. Σκῦλα τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνῃρημένα. Σκυθαίνας, σκυθίδας. Ἄλεξις.
σκῦλα λέγουσιν ὡς ἡμεῖς καὶ σκυλεύματα Θουκυδίδης. Σκυλοδέψος, ὁ τὰ κώδια ἐργαζόμενος.
νος, σκύλαξ λέοντος. Σκυρθάνια, τοὺς ἐφήβους οἱ Λάκωνες. Σκυρίαν δίκην, οἱ σκηπτόμενοι ἐν ταῖς Σκυρ-
δίκαις ἔφασκον ἐς Σκῦρον ἀποδημεῖν. Σκυτάλαι, στρογγύλα καὶ λεῖα ξύλα. Σκυτάλη, βακτηρία,
ἀκροπαγὴς ἢ φραγέλλιον. Σκυτάλη, ἐπιστολὴ Λακωνική. Ἦν δὲ ἡ σκυτάλη ξεσμένον ἐπίμηκες.
Δύο δὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις ὑπῆρχον σκυτάλαι. Καὶ σε Reliq. ut in Suida. nisi ... περιειλὸν
in Suid. legatur περιεῖλον τὴν σκυτάλην in Phot. et pro δανείζοντας in Suid. legatur νομίζοντας
in Photio: et ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ μβ΄ in Suida legatur in Photio ἐν τῇ Ἰθακησίων πο-
λιτείᾳ, omisso μβ΄. Σκύτη, δέρματα Ἀριστοφάνης. Σκυτοδέψης, δερματομαλάκτης καὶ βυρσο-
δέψης. Σκῦτος, πᾶν δέρμα. ἀφ' οὗ καὶ σκυτεύς. Σκυτοτόμος, σκυτεύς. λωροτόμος. Ἀριστοφάνης.
Σκύφος, ποτήριον. Σκῶλος, εἶδος ἀκάνθης ἢ σκάνδαλον. Σκῶρ, κόπρος. τὸ ἀποπάτημα. τοῦ
σκατός. Ἀριστοφάνης. Σκώπευμα, σχῆμα σατυρικόν. ὡς καὶ ὁ σκοπός. Οὕτως Αἰσχύλος. Σμῆ-
νος, πλῆθος μελισσῶν. Σμήρινθοι, σπάρτα. χοινία λεπτά. Σμικρόν, καὶ χωρὶς τοῦ σ λέγεται.
Σμικυνθίων, ὄνομα κύριον. Σμιλεύματα. Σμινύην, ἢ δίκελλαν. ἢ ἀξίνην. Σμοκορδεῖν,
συνουσιάζειν. καὶ τὸ πλεῖστον ταὐτὸ σημαίνειν. Σμῦξαι, καῦσαι. Σμυχόμενος, καιόμενος,
ἀναλισκόμενος. Σμώδιγγες, καὶ μώλωπες. Σμῶδιξ, μώλωψ. τὸ ἐκ πληγῶν οἴδημα. Σμώ-
χειν, σπουδῇ ἐνεργεῖν. Σοβάδες, διώκουσαι πόρναι. Σοβαρός, οὐχ ὁ σεμνός, ἀλλ' ..... Σοβα-
ρός, λαμπρός, ἐπαιρόμενος. τολμηρός. αὐθάδης. ἔξω τοῦ δέοντος φερόμενος. Σοβα-
ροὶ λέγουσι γεγονέναι οἱ μὲν ἀπὸ τῆς τῶν Συβαριτῶν ἀρχῆς ὄνομα. Τὸ δὲ σοβαρὸς λέ-
γουσι παρ' αὐτὸ σέβας. Ἄλλοι δὲ σοβαρὸν ὠνομάσθαι λέγουσι ἀπὸ τοῦ σοβεῖν. οἱ δὲ γεγονέναι φασὶν αὐτό
προϊέναι. χρῶνται δὲ τῇ λέξει ταύτῃ συνήθως οἱ Κυνικοί. Σοβεῖ, διώκει. κομπάζει. ὅπερ ἐστὶ μέγα σεμνότητος
Κιλικίας. Σικελίας καὶ Κύπρου, ἀφ' ὧν ὁ σολοικισμός, βαρβαριζόντων κατὰ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν. Σόλοι, πόλις
οἱ μὲν πόλις Κυπρίων, οἱ δὲ Κιλικίας. Σόλον, δίσκον. Σορός, μνῆμα. θήκη. Σούνιον, δῆμος
Λεοντίδος. Σκῶμμα εἰς τοὺς γέροντας παρὰ τὴν σορόν. τοῦ Ἀριστοφάνους. Σοφίαν, κοινῶς ἁ-
πάντων μάθησιν. καὶ τὴν τέχνην. καὶ τὴν φρόνησιν. καὶ ἐπιστήμην καὶ τὸν νοῦν. Σόφισμα, μάθημα καὶ
ἐπινόημα καὶ εὕρημα πᾶν. οὕτως Φερεκράτης. Σοφιστής, ἀπατεών. παρὰ τὸ σοφίζεσθαι, ὁ μετὰ λόγους
ἀπατῶν. Λέγεται δὲ σοφιστὴς καὶ ὁ διδάσκαλος ὁ σοφίζων. Τὸ δὲ παλαιὸν σοφιστὴς ὁ σοφὸς ἐκαλεῖτο.
Σοφιστής, πᾶς ὁ τεχνίτης. καὶ ὁ τὸ λογικὸν ἤσκηκώς, καὶ ὁ ἐπηρεάζων ἑκὼν ἐν τοῖς λόγοις. Σπάδων,
εὐνοῦχος. Σπαδὼν ὀξυτόνως τὸ σπάσμα. Σπαθᾶν, Μένανδρος Μισουμένῳ. τὸ ἀλαζονεύεσθαι. Σπα-
θᾶν, εἰκῇ λέγειν. ἢ ἀναλίσκειν. Σπαθίδα, τὴν τῶν μυρεψῶν σπάθην. Οὕτως Ἀριστοφάνης. Σπα-
θῶσι, σκορπίζουσιν. Σπαίρει, ἅλλεται. σκαρίζει. ἐκπνεῖ τὴν ψυχήν. Σπάλανθρον, σκάλανθρον.
Σπάνις, ἔνδεια. Σπανιᾷ, σπάνιν. Σπαργανώματα, αἱ πρῶται φασκίαι, καὶ οἱ δεσμοὶ τῶν ἀρτιτόκων
παίδων. Σπαργῶσα, ἀνθοῦσα ἢ σπαργῶσα? σπαρασσομένη ὑπὸ θλίψεως, καὶ δεομένη ἐκκρίσεως τινος. Σπαρ-
γῶσιν, ὀρεκτικῶς καὶ ἐπιθυμητικῶς ἔχουσιν. Σπαρνόν, σπάνιον. Οὕτως Πλάτων. Σπάρτα, σχοινία.
Σπαρτοπόλιον, ὡς ἡμεῖς καὶ Μένανδρος. Σπαρτηπωλεῖς, ὁμογραφῶς. Σπαρτωλός, πόλις ἐστὶ τῆς Ἀττι-
κῆς. ἡ Σπαρτωλός. Σπατάγγαι, ἰχθύες τινές. οἱ δὲ τοὺς μεγάλους ἐχίνους. Οὕτως Ἀριστοφάνης. Σπεῖ-
ρα ἡ συστροφή, καὶ τὸ ἄθροισμα. οὐχ ὅπως παρὰ τοῖς τραγικοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν μαμακύθῳ. Σπεῖραι,
πλήθη στρατευμάτων. φάλαγγες. νέμερα. λεγεών. Σπειρηδόν, περιπεπλεγμένως. Σπένδεται
θύεται. ἢ θυμιᾷ. ἢ φιλιοῦται. Σπένδομαι, θύομαι. ἢ θεῷ ἀνατίθεμαι. Σπένδοντας, θύοντας.
προσφέροντας. παρὰ τὴν σπονδὴν καὶ τὸ φιλιοῦσθαι. Οὕτως γὰρ ἐκάλουν τὰς ἐπὶ τῶν πολεμίων συμ-
βάσεις καὶ σπονδὰς ἐνόρκους. Σπερματίαν, τὸν εἰς σπέρμα παρειμένον. οὕτως Κρατῖνος. Σπερ-
μολόγος, εὐρολόγος. ἀκριτόμυθος. καὶ ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων. Σπερμολόγος, λέγεται μικρὸν ὀρνι-
θάριον κολιῶδες, σπερμολόγος ὠνομασμένον. Ἔοικε δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ σπέρματα ἀναλέγειν. Λέγεται δὲ
ἀπὸ τούτου ὁ εὐτελὴς καὶ εὐκαταφρόνητος ἄνθρωπος. Καὶ ἴσως ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων διαζῶν σπερμο-
λόγος. Σπεύδειν, οὐ τὸ ἐπὶ ταχύνειν, ἀλλ' ἐπὶ σπουδάζειν καὶ συλλαμβάνειν. Σπερχνός, τραχύς.
Σπερχόμενος, ἐπειγόμενος. Σπῆλυγξ, σπήλαιον. Σπιθαμή, τοῦ βίου τὸ ἐλάχιστον. Σπιθαμιαῖον
χρόνου. Σπιθαμή, τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου ἐπὶ τὸν μικρόν. τὸ δ' ἀπὸ λιχανοῦ λιχάς. τὴν δὲ
σπιθαμὴν τὸν ἰδόχμην καλοῦσιν. οὕτω Κρατῖνος. Σπιλάδες, αἱ ἐν ὕδατι κοῖλαι πέτραι. ὡς Ἀπίων.
Ἡλιόδωρος δὲ τὰς παραθαλασσίας πέτρας καὶ ἀπειλημμένας ἀπὸ τῶν κυμάτων. Σπίλος, μίασμα, ῥύπος.
σπινός, διὰ τοῦ ἐνοσμοῦ λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς. Σπλήνιον, οὐ τὸ φάρμακον, ἀλλὰ τὸ ὀθόνιον. καὶ
Σπλῆνα, αὐτὸ τὸ τύμμα τοῦ ὀθονίου. Σποδεῖν, τὸ συνουσιάζειν καὶ τύπτειν, ὡς παῖδες καὶ παλαῖσαι τὸ αὐτό. Οὕτως
Ἀριστοφάνης. Σποδοῦσιν, ἐν σποδῷ ὀπτῶσι. Οὕτως Πλάτων. Σπολάς, δερμάτιον ἱματιῶδες πρὸς τὰς ἐνπο-
λέμους μάχας χρήσιμον. Σπονδεῖα, ἀγγεῖα ἐν τοῖς σπένδουσι. Σπονδή, οἶνος ἔκχυσις, ἐπὶ τιμῇ δαιμόνων ἢ φιλίας. Σπον-
δοφόροι οἱ τὰς σπονδὰς φέροντες τοῖς πολεμοῦσιν. ἔθος γὰρ ἦν ταῖς πανηγύρεσι κοινὰς σπονδὰς ἄγειν

http://digital.slub-dresden.de/ppn346246385/79